

200702000/1.

Datum uitspraak: 14 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/17375 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 16 februari 2007 in het
geding tussen:

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 februari 2007, verzonden op 20 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 32, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien:

- a. de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid;
- b. de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid;
- c. de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen;
- d. de vreemdeling zijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000, voor zover thans van belang, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

2.1.1. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank overwogen dat, in het kader van de beoordeling van de vraag of de vreemdeling in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, de grond als bedoeld in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 niet aan

de vreemdeling kon worden tegengeworpen, nu het moment van verstrijken van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd het ijkpunt is voor de vaststelling of de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd kan worden afgewezen en op dat moment nog niet was gebleken dat zich een grond voordeed als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000.

De rechtbank heeft daarbij doorslaggevend geacht dat de geldigheidsduur van de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op 18 februari 2004 is geëindigd en de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie eerst bij brief van 7 april 2004 aan de vreemdeling heeft bericht dat in het onderzoek naar de inwilligbaarheid van diens aanvraag, een taalanalyse essentieel wordt geacht en het rapport van de taalanalyse, waaruit is gebleken dat de vreemdeling eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen de Nuba-bergen, eerst op 28 mei 2004 is uitgebracht.

De rechtbank heeft de door haar gegeven toepassing van het in artikel 34 van de Vw 2000 vermelde ijkpunt doen steunen op de navolgende passage uit de bij dat artikel behorende Memorie van Toelichting (Kamerstukken 1998/99, 26 732, nr. 3, blz. 42-43):

"Gevolg van deze systematiek is dat als de rechtsgrond voor het verlenen van de vergunning voor bepaalde tijd is komen te vervallen op het moment waarop de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning eindigt geen verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd zal worden verleend (zie artikel 30, onder c)."

2.1.2. In de enige grief klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank door aldus te overwegen heeft miskend dat de door haar gegeven toepassing van het in artikel 34 van de Vw 2000 vermelde ijkpunt niet strookt met de bewoordingen van dat artikel, dat een zodanige toepassing niet past in het stelsel van de artikelen 32, 34 en 35 van de Vw 2000 en ook de wetsgeschiedenis daarvoor geen steun biedt.

2.1.3. Zoals de staatssecretaris terecht betoogt, heeft de passage uit de Memorie van Toelichting waarop de rechtbank zich heeft gebaseerd uitsluitend betrekking op de thans in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 vermelde intrekkingsgrond. Uit die passage, noch uit het wettelijk stelsel en de bewoordingen van artikel 34 van de Vw 2000 valt evenwel af te leiden dat geen rekening kan worden gehouden met een intrekkingsgrond die zich reeds ten tijde van het in dat artikel vermelde ijkpunt voordeed doch waarvan eerst nadien is gebleken. Die situatie zal zich met name bij de in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 vermelde intrekkingsgrond kunnen voordoen.

Bovendien is de opvatting van de rechtbank niet te rijmen met de in artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 voorziene mogelijkheid tot intrekking van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd wegens het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel achterhouden van gegevens. Daaruit volgt dat de betrokkene in dat geval niet (meer) in aanmerking komt voor een zodanige verblijfsvergunning.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.3. Voor proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 16 februari 2007 in zaak no. AWB 06/17375;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. P.A. Offers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

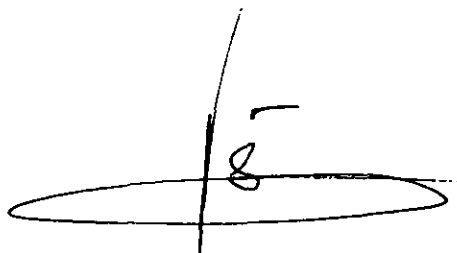
w.g. Troostwijk
Voorzitter

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 september 2007

348-555.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudig

nevenzittingsplaats Rotterdam

UITSPRAAK

Reg.nr.: AWB 06/17375
V-nummer:

Inzake : _____, eiser,
gemachtigde mr. H.C. van Asperen, advocaat te Rotterdam,

tegen : de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. M.R. Verdoner.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser, geboren op _____ en van Soedanese nationaliteit, verblijft naar eigen zeggen sedert 17 februari 2001 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland. Op 19 februari 2001 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 13 september 2001 is hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 verleend met ingang van 19 februari 2001, geldig tot 19 februari 2004.

2. Op 20 februari 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Op 2 mei 2005 heeft verweerder een voornemen tot afwijzing kenbaar gemaakt. Eiser heeft op 8 juni 2005 een zienswijze ingediend. Bij beschikking van 10 maart 2006 is deze aanvraag afgewezen.

3. Op 6 april 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft op 17 november 2006 een verweerschrift ingediend.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 15 december 2006. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens is verschenen dhr. M. Chbab als tolk.

II. OVERWEGINGEN

1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de taalanalyse heeft uitgewezen dat eiser weliswaar afkomstig is uit Sudan, echter eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen de Nuba-bergen, waarvandaan hij stelt afkomstig te zijn. Eiser heeft geen contra-expertise laten uitvoeren en hij heeft niet aannemelijk gemaakt dat dit niet mogelijk zou zijn. Eiser heeft geen concrete aanknopingspunten aangedragen om aan de conclusie van de taalanalyse te twifelen. Gelet op de resultaten van de taalanalyse kan geen enkel geloof worden gehecht aan het gehele asielrelaas van eiser, op grond waarvan eiser destijds een verblijfsvergunning is verleend, namelijk vanwege zijn gestelde Nuba-afkomst. Verweerder concludeert dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt terwijl bekendheid met deze gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zou hebben geleid.

Verweerder stelt dat op de datum van het aflopen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd er al twijfel was aan de door eiser opgegeven herkomst. Dat deze twijfel op dat moment niet werd gestaafd door de uitslag van de taalanalyse doet hier niet aan af. Van belang is immers het toetsingsmoment dat is ontstaan doordat de geldigheidsduur van de vergunning voor bepaalde tijd was afgelopen en er een aanvraag voor de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd is gedaan. Dit betreft een ex nunc-toetsing. Nu op het moment van beslissen op de aanvraag voor de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd gebleken is dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt is deze op juiste gronden afgewezen. Bovendien, indien eiser in weerwil van het vorenstaande een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd zou zijn verleend, zou deze alsnog zijn ingetrokken vanwege het verstrekken van onjuiste gegevens.

2. Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Hij voert daartoe primair aan dat de bestreden beschikking in strijd met de wet is, te weten artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000. Op de datum waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afliep, te weten 18 februari 2004, was geen sprake van een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000. Door verweerder wordt niet betwist dat de feitelijke basis voor de afwijzende beslissing pas na genoemde datum is ontstaan.

Subsidiair voert eiser aan dat verweerder onvoldoende gewicht heeft toegekend aan de originele documenten die eiser en diens echtgenote hebben overgelegd ten bewijze van hun personalia, nationaliteit en afkomst. Dat die documenten in dit kader irrelevant zijn, zoals verweerder stelt, is een onredelijke en onhoudbare bewering. Nu door verweerder niet wordt betwist dat eiser in de regio Dilling geboren is en daar 28 jaar later ook is gehuwd met een partner die eveneens heeft aangetoond in diezelfde regio te zijn geboren is toch "tot op zekere hoogte aannemelijk" dat de regio Dilling ook de herkomstregio is.

Voornoemde documenten, gevoegd met het relaas van eiser dat verweerder in de eerste procedure geloofwaardig en aannemelijk heeft bevonden, wegen voldoende op tegen de bevindingen die volgen uit de taalanalyse.

Een in de besluitvorming van verweerder belangrijke conclusie van de taalanalist is dat de door eiser in zijn stamtaal genoemde woorden geen Nuba-taal zijn maar "geattesteerd voor het Nobiin, een taal die wordt gesproken in het uiterste noorden van Soedan". Uit het rapport taalanalyse noch uit de bestreden beschikking dan wel het voornemen wordt duidelijk op basis van welke deskundigheid de taalanalist die conclusie trekt. En dat geldt eveneens voor zijn stelling dat eiser Arabisch spreekt op een wijze die niet gangbaar is in het Nuba-gebied. Uit het rapport van Herman Bell blijkt dat in en om Dilling 99 tot 100% van de bevolking vaak Arabisch spreekt en dat de stamtalen in het noordwesten en midden van de Nuba-Mountains, zoals het Dilling en het Nyimang, geclassificeerd zijn als behorend tot de Nilo-

saharan taalgroep. Uit Ethnologue 14 blijkt dat ook het Nobiin, de taal die eiser volgens de taalanalist zou spreken, tot diezelfde taalgroep behoort. De stamtaal van eiser, die hij niet volledig actief beheerst, maar waarin hij wel een beperkte woordenkennis heeft, zou dus heel wel grote gelijkenis kunnen vertonen met de door de taalanalist genoemde taal die in het uiterste noorden van Soedan wordt gesproken.

Eiser stelt zich gelet op het vorenstaande op het standpunt dat verweerder niet zonder nader onderzoek de conclusies uit het taalrapport ten grondslag had mogen leggen aan de bestreden beschikking.

Bij faxbericht van 27 juni 2006 heeft eiser nog een kopie van een verklaring van de Nederlandse vertegenwoordiging van Nuba Mountains Solidarity Abroad (NMSA) d.d. 6 juni 2006 overgelegd.

3. De rechtbank overweegt het volgende.

3.1. Artikel 32 Vw 2000 luidt als volgt:

- De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen indien:
 - a. de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid;
 - b. de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid;
 - c. de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen;
 - d. de vreemdeling zijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd.
- 2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het eerste lid, onder a, b en d.

3.2. Artikel 34 Vw 2000 luidt als volgt:

De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf (drie ten tijde van eisers aanvraag) achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, kan slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

3.3. De rechtbank verwijst naar de Memorie van Toelichting, TK 1998-1999, 26 732, nr. 3, waarin ter zake van vorengenoemde artikelen (destijds de artikelen 32 en 33 Vw) onder meer is opgenomen: *“Gevolg van deze systematiek is dat als de rechtsgrond voor het verlenen van de vergunning voor bepaalde tijd is komen te vervallen op het moment waarop de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning eindigt geen verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd zal worden verleend”*. In de tekst en toelichting van de Vreemdelingenwet 2000, editie 2002-2003, is opgenomen: *“het moment van aflopen van de vergunning voor bepaalde tijd is het ijkpunt voor vaststelling of een vergunning voor onbepaalde tijd kan worden verleend, of moet worden afgewezen omdat zich op dat moment een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet”*.

3.4. De rechtbank stelt vast dat de aan eiser verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afliep op 18 februari 2004. De rechtbank is van oordeel dat zich op dat moment nog geen grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet. Immers, eerst bij brief van 7 april 2004 heeft verweerder bericht dat hij, in het onderzoek naar de inwilligbaarheid van de aanvraag van eiser, een taalanalyse essentieel acht

en het rapport taalanalyse, waaruit is gebleken dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen de Nuba-bergen, is vervolgens op 28 mei 2004 uitgebracht.

De rechtbank volgt derhalve niet het standpunt van verweerder ter zake in de bestreden beschikking, dat op de datum van het aflopen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd reeds twijfel bestond aangaande de door eiser opgegeven herkomst alsmede dat de omstandigheid dat deze twijfel op dat moment niet werd gestaafd door de uitslag van de taalanalyse hieraan niet afdoet. Immers, verweerder heeft niet onderbouwd noch is anderszins gebleken dat zich op dat moment reeds een grond als bedoeld in artikel 32 voordeed.

Verweerder heeft zich in dit verband in het verweerschrift nog op het standpunt gesteld dat reeds in het voornemen van 19 juli 2001 is weergegeven dat toen reeds (ernstige) twijfel aan de gestelde afkomst van eiser bestond. De rechtbank kan deze stelling van verweerder evenmin volgen nu aan eiser, op grond van zijn afkomst, bij beschikking van 13 september 2001 en in afwijking van voornoemd voornemen, een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is verleend.

4. Gelet op het voorgaande komt de rechtbank tot het oordeel dat het bestreden besluit in strijd met artikel 34 jo. artikel 32, aanhef en onder a, Vw 2000 is genomen. Reeds daarom is het beroep gegrond.

5. De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid van de Awb te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1). Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid van de Awb de betaling aan de griffier te geschieden.

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

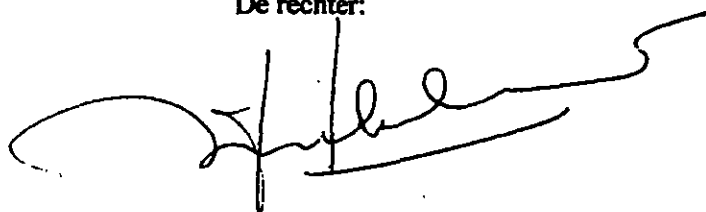
- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3 bepaalt dat verweerder binnen 4 weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen.

Aldus gedaan door mr. F.H.J.G. Brekelmans, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 16 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. S. de Regt, griffier.

De griffier:

De rechter:

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: 20 FEB 2007

Kantoor Dijkthage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

**Pels Rijcken
& Droogleever**
*Fortuijn advocaten
en notarissen*

Bezorgen

De Hoogedelgestrenge Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INDICATIE	
20 MRT 2007	
AAN: V2 2000	
BEHANDELD: DD:	PAR:

onze ref. GH/JR/51009095

uw ref. -

inzake **SvJ/**
(IND nr. 0102.19.8017)
hogerberoepschrift + verzoek voorlopige
voorziening

G.M.H. Hoogvliet

Advocaat

t (070) 515 37 03

f (070) 515 30 91

gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl

20 maart 2007

Hoogedelgestrenge heer,

Namens de staatssecretaris van Justitie, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore, zend ik u hierbij een hogerberoepschrift in bovengenoemde zaak.

Namens de staatssecretaris verzoek ik u bij wege van voorlopige voorziening te bepalen dat de staatssecretaris niet gehouden is gevolg te geven aan de verplichting om binnen vier weken na verzending van de uitspraak opnieuw te beslissen, zolang niet op het hoger beroep dat zijdens de staatssecretaris thans wordt ingesteld is beslist.

Eventueel verschuldigde griffierechten kunnen ten laste van de rekening-courant van kantoor worden gebracht.

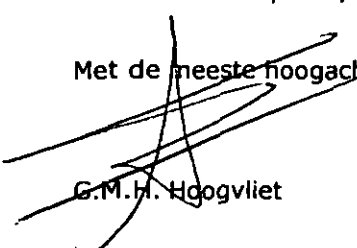
Een exemplaar van dit hogerberoepschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdeling in de beroepsprocedure,

datum 20 maart 2007
onze ref. GH/JR/51009095

2/2

mr. H.C. van Asperen, advocaat te Rotterdam.

Met de meeste hoogachting,

G.M.H. Hoogvliet

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 MRT 2007	
BETREFFENDE:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(voorheen: de Minister van Justitie,

daarvoor: de Minister voor

Vreemdelingenzaken en Integratie),

(Ministerie van Justitie,

Schedeldoekshaven 100, 2511 EX Den Haag),

a p p e l l a n t,

gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,

advocaat te Den Haag

(postbus 11756, 2502 AT Den Haag).

tegen

Wonende te

v e r w e e r d e r,

gemachtigde: mr. H.C. van Asperen,

advocaat te Rotterdam

(Postbus 3725, 3003 AS Rotterdam).

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 16 februari 2007, op 20 februari 2007 door de rechtbank verzonden (Awb 06/17375).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is het beroep van verweerder van 6 april 2006 gegrond verklaard, is het besluit van 10 maart 2006 vernietigd en is bepaald dat de voor vreemdelingen zaken verantwoordelijke bewindspersoon binnen vier weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van de uitspraak. Bovendien is – kort gezegd – een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij beschikking van 10 maart 2006 is de aanvraag van 20 februari 2004, strekkende tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, afgewezen. Aan de afwijzing ligt – kort gezegd – ten grondslag dat is gebleken dat verweerder onjuiste gegevens heeft verschaft, althans voor de beoordeling van de verblijfsaanspraken relevante gegevens heeft achter gehouden.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn grieven in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Grieven

- 2.1 Na te hebben vastgesteld dat de aan verweerder verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd (asiel) op 18 februari 2004 afliep, overweegt de rechtbank in rov. II.3.4 ten onrechte:

“ De rechtbank is van oordeel dat zich op dat moment (lees: 18 februari 2004; GMHH) nog geen grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordeed. Immers, eerst bij brief van 7 april 2004 heeft verweerder bericht dat hij, in het onderzoek naar de inwilligbaarheid van de aanvraag van eiser, een taalanalyse essentieel acht en het rapport van taalanalyse, waaruit is gebleken dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen de Nuba-bergen, is vervolgens op 28 mei 2004 uitgebracht. De rechtbank volgt derhalve niet het standpunt van verweerder ter zake in de bestreden beschikking, dat op de datum van het aflopen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd reeds twijfel bestond aangaande de door eiser opgegeven herkomst alsmede dat de

omstandigheid dat deze twijfel op dat moment niet werd gestaafd door de uitslag van de taalanalyse hieraan niet afdoet. Immers, verweerder heeft niet onderbouwd noch is anderszins gebleken dat zich op dat moment reeds een grond als bedoeld in artikel 32 voordeed.”

- 2.2 Indien de hiervoor geciteerde rov. geen stand houdt, vitieert dit ook rov. II.4 en rov. II.5.

3 Aanvulling en toelichting

- 3.1 Blijkens de bestreden uitspraak heeft de rechtbank reeds de primaire grond van beroep, zoals geformuleerd in het aanvullend beroepschrift van 5 mei 2006, gehonoreerd, zulks echter ten onrechte.
- 3.2 In de situatie waarin verweerder zich bevond, is van toepassing de tekst van artikel 34 Vw 2000, zoals die luidde voor 1 september 2004. Ingevolge die tekst had te gelden dat de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, Vw 2000 slechts kan worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet.
- 3.3 In artikel 32 Vw 2000 is bepaald dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 kan worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor de verlenging van de geldigheidsduur daarvan kan worden afgewezen indien:
- a. de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid;
 - b. de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid;
 - c. de grond voor verlenging, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, is komen te vervallen;
 - d. de vreemdeling zijn hoofdverblijf buiten Nederland heeft gevestigd.
- 3.4 In de memorie van toelichting (TK 1998-1999, 26 732, nr.3, blz. 42-43) is ten aanzien van de artikelen 34 en 35 (in het ontwerp de artikelen 32 en 33) opgenomen:

“In het regeerakkoord is bepaald dat de tijdelijke status wordt omgezet in de definitieve status, indien drie jaar na het verlenen ervan nog niet tot terugkeer kan worden overgegaan. Artikel 32 bepaalt dat de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd na drie jaar slechts

kan worden afgewezen indien op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afloopt zich een grond voor intrekking van die verblijfsvergunning voor bepaalde tijd voordoet. Gevolg van deze systematiek is dat als de rechtsgrond voor het verlenen van de vergunning voor bepaalde tijd is komen te vervallen op het moment waarop de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning eindigt geen verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd zal worden verleend (zie artikel 30, onder c (thans: 32; GMHH)). Deze intrekkinggrond geldt niet meer als intrekkinggrond vanaf het moment dat de vreemdeling een vergunning voor onbepaalde tijd is verleend. Dit komt tot uitdrukking doordat in artikel 33 (thans: 35; GMHH) de intrekkinggrond genoemd in artikel 30, onder c(thans: 32; GMHH), niet voorkomt."

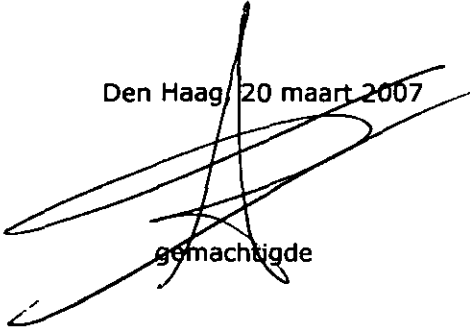
- 3.5 Duidelijk is dat de passage die de rechtbank in rov. II.3.3 citeert uit de memorie van toelichting betrekking heeft op artikel 32, lid 1, aanhef en sub c Vw 2000. Als een toegelaten vreemdeling op het moment waarop – naar oud recht – de driejaarstermijn verliep bijvoorbeeld geen vluchteling meer was omdat sprake was van toepasselijkheid van een "cessation clause" of beleid van categoriale bescherming binnen drie jaar na verlening van de vergunning was beëindigd, ontstaat geen aanspraak op een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, ook als de vergunning voor bepaalde tijd niet binnen drie jaar is ingetrokken.
- 3.6 Artikel 34 Vw 2000 verwijst echter niet slechts naar artikel 32, lid 1, aanhef en sub c Vw 2000 maar naar alle in het eerste lid van artikel 32 Vw 2000 genoemde gronden. Uit het wettelijk stelsel kan niet meer worden afgeleid dan dat moet zijn gebleken dat op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afliep, zich een grond voordeed als bedoeld in artikel 32 Vw 2000. Het wettelijk stelsel staat er niet aan in de weg dat eerst op een later moment blijkt dat die situatie zich voordeed. Met name ten aanzien van het verstrekken van onjuiste gegevens, dan wel het achterhouden van gegevens, geldt dat op het moment waarop de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afloopt niet steeds duidelijk zal zijn dat die intrekkinggrond zich op dat moment voordoet. Als hangende de beoordeling van een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd blijkt dat inderdaad in een eerdere fase van de procedure sprake is geweest van het verschaffen van onjuiste gegevens of het achterhouden van gegevens als bedoeld in artikel 32 Vw 2000, dan kan dit aan de desbetreffende vreemdeling worden tegengeworpen, omdat, zij het weliswaar op een later moment, is gebleken dat op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afliep er zich een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordeed. De wet schrijft dus niet voor dat de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd slechts kan worden afgewezen als op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verloopt al bekend is dat onjuiste gegevens zijn verschaft. Dit kan later blijken.

- 3.7 Strikt genomen is het dan ook niet relevant of op het moment waarop de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel werd verleend of op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel verliep, al dan niet ernstige twijfel bestond over de vraag of wel de juiste gegevens zijn verschaft en/of geen relevante gegevens zijn achter gehouden.
- 3.8 De door de rechtbank onderschreven rechtsopvatting heeft ook onlogische consequenties. Als eerst hangende het onderzoek naar een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd en na het vollopen van de driejaars- c.q. vijfjaarstermijn blijkt dat onjuiste gegevens zijn verschaft of relevante informatie is achter gehouden, zou een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd moeten worden verleend, die vervolgens aanstonds weer op grond van artikel 35 lid 1, aanhef en onder a Vw 2000 zou kunnen worden ingetrokken. Dit heeft de wetgever niet voor ogen gehad.
- 3.9 Het voorgaande is door de rechtbank is miskend.

4 Conclusie

- 4.1 Uit het voorgaande vloeit voort dat de rechtbank haar standpunt heeft gebaseerd op een onjuiste rechtsopvatting, zodat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak. Gezien het feit dat de rechtbank zich over diverse beroepsgronden niet heeft uitgelaten, neemt de staatssecretaris aan dat terugverwijzing naar de rechtbank het meest in de rede ligt.

Den Haag/ 20 maart 2007

gemachtigde

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 03
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009095
referentie	IND-0102.19.8017